

NEON

ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΚΑΙ

Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 38.

Τὸ δὲ ζητούμενον ἀλιωτὸν
ἐκφύγει δὲ τ' ἀμελοῦμενον (Σοφ. Ο. Τ. 110)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀποδημητοῦ ἀναμνήσεις. — *F. du Boisgobey*. Τὸ ἄρμα τοῦ Διαβόλου. — (Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). — Ἡ πυραμὶς τοῦ Μειδούμ, (ἐκ τῆς Γραμμῆς). — Βιογραφίαι. — Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Καδρῆ Πασᾶς. — Ἀσφάλεια ἐπὶ τῆς ζωῆς. — Μορία Ἰσα. — Ἱστορία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

τῶν παιγνιογράφων. — Ἱστορία τῆς Λιθογραφίας. — Ἱστορία τῶν Φάρων. — Γέλιοςτες. — Ὁ Κόσμος (ἀνέκδοτον). — Λύσεις. — Λύται. — Αἰνίγματα. — Λογόγραφος. — Πρόβλημα. — Μία συμβουλή κατὰ δεκαπενθημερίαν. — Εἰδοποιήσεις.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Τύποις ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ν. ΣΑΛΤΗ.

1882.

Η ΕΝΩΣΙΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΖΩΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Κατάστημα εν Παρισίοις 15 rue de la Banque.

ΣΥΣΤΗΘΕΙΣΑ ΤΩ 1829.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΚΑΤΟΜ. ΦΡΑΓΚΑ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Οί κ. κ. D'EICHTHAL, αρχαίος βουλευτής, αρχαίος διευθυντής της Τραπεζης της Γαλλίας, πρόεδρος της 'Εταιρίας του μεσημβρινού σιδηροδρόμου.

Ch. MALLE, εκ του εμπορικού οίκου Mallet freres, τραπεζιτών, πρόεδρος του σιδηροδρόμου Λυών.

Th. HENTSCH του εμπορικού οίκου Hentsch, Lutscher et Cie τραπεζιτών, πρόεδρος της τραπεζης Comptoir d'Escompte.

Ch. HURISSEL, αρχαίος διευθυντής de la Mélusine, ναυτικής ασφαλ. 'Εταιρίας.

C. JAMESON, του εμπορικού οίκου Hottinguer et Cie τραπεζιτών.

HENRI MIRABAUD του εμπορικού οίκου Mirabaud.

RACCARD PUERARI et Cie τραπεζίται.

GUILLAUME Velay, κτηματίας.

Adolphe Vernès του εμπορικού οίκου Vernès et Cie τραπεζιτών.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

Οί κ. κ. ALBERT FAURE, διευθυντής

» » EUGÈNE LE SENNE, υποδιευθυντής.

» » CHARLES ROBERT, αρχαίος σύμβουλος της επικρατείας, και σύμβουλος της 'Εταιρίας.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

Όλο κλήρου ζωής, κεφάλαιον πληρωτέον κατά τον θάνατον του ασφαλιζομένου, εις την χήραν του, εις τα τέκνα του ή εις οιονδήποτε υποδεικνυόμενον πρόσωπον.

Μικτής, κεφάλαιον πληρωτέον εις τον ασφαλιζόμενον, εάν ζή καθ' ώρισμένην ημεραν, και άμέσως εις τους κληρονόμους εάν τελευτήσῃ πρό αυτών.

Καθ' ώρισμένον χρονικόν διάστημα, κεφάλαιον πληρωτέον καθ' ώρισμένην ημεραν τῷ ασφαλιζομένῳ, ή τοίς κληρονόμοις του.

(Οί ούτω ασφαλιζόμενοι δικαιούνται να λαμβάνωσι 50 ο)ο επί των κερδών).

Η Ένωσις δημοσιεύει ολοκλήρους τους λογαριασμούς αυτής, και τα καθέαστα τῶν επιφυλάξεων αυτής.

Άπευθυντέον τῷ κ. Α. ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

Γενικόν κατά τήν Αίγυπτον Πράκτορα.

Έν Αλεξανδρείᾳ ὁδὸς Σεσιώστριος 89. Έν Καίρῳ ὁδὸς Μούσκι.

Υποπρακτορεῖα καθ' ὅλην τήν Αίγυπτον.

ΕΤΟΣ Δ'.

1882

ΤΟΜΟΣ Δ'.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Έν Αλεξανδρείᾳ Φρ. 20

Έν τῷ ἑσωτερικῷ » 22

» » ἑξωτερικῷ » 25.

Εξέμνησ; ἀπαράδεκτος.

Τὰ πρό; τήν Διεύθυνσιν τῆς «Σεραπειῶν» πεμπόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

NEON SERAPEION

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΘΗΣΕΙΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ

ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60

Διὰ τους συνδρομητάς » 20.

Ανω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀποκοπήν.

Δ' αἰτήσεσι; ἀπευθυντέον
Journal Grec «SERAPEUM»
Alexandrie (Egypte).

Τεύχος 38.

Έν Αλεξανδρείᾳ.

15 Ιανουαρίου.

ΑΠΟΔΗΜΗΤΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Υπό Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια εκ του φυλλαδίου 37.)

Ε'.

Η ποικιλία της κινήσεως, ή τύρβη της Νεαπόλεως, μετά του εν αυτή δυσχερούς συμβάντος, και ο πόθος της επισκέψεως περιλαλήτου διά το τραγικόν και σπάνιον της καταστροφής πόλεως, επήνεγκον ημίν προσωρινῶς τήν λήθην τῶν δικαίων και ἀπαρχαπτῶν νόμων της φύσεως, προκειμένου περιπαρμελούμένου στομάχου. Αλλ' ή επιγραφή της εν λόγω οικόδομης επανήγαγεν ημᾶς εις τήν πραγματικότητα, και τότε μόνον ησθάνθημεν τ' αποτελέσματα της τῶν αυτης ασυγγνώστου διλιγωρίας, διότι βαρεῖς και σχεδόν συρόμενοι ανήλθομεν τήν πρός το σωστικόν τουτο κατάσταση ούχι μακρὰν ὁδόν. Αλλ' οἱμοι! εἶπομεν σωστικόν συμβου-

λεύμενοι μόνον τήν βουλιμίαν μας, δυστυχῶς ὅμως τὰ πράγματα δὲν ἐδικαιολόγησαν, ὑπό πολλὰς ἐπόψεις, τὸν οὕτως ἐπιπολαιῶς ἀπονεμηθέντα τίτλον.

Αμα τῇ εν αὐτῷ εισόδῳ συνητήσαμεν ὑπηρετάς θεωροῦντας ημᾶς μετὰ προπέτους ὕφους, και παντελῶς ἀμεριμνῶντας περι τοῦ σκοποῦ της ἐκείσε παρουσίας μας, μεχριστοῦ ηναγκάσθημεν καλέσαντες να δηλώσωμεν αυτοίς ὅτι ούχι χάριν επισκέψεως ἤλθομεν, ἀλλ' ὅτι προετιθέμεθα σπουδαίως να προγευματίσωμεν. Τότε μόλις καταδέχθησαν να ὀδηγήσωσιν ημᾶς εν δωματίῳ, εν μέσῳ του ὁποίου ἦν ἐστρωμένη ἐπιμήκης τράπεζα, ἧς αἱ ὀθόνηαι πόρρω ἀπέιχον της ἀνεπιλήπτου καθαριότητος.

Πυθθανομένων δε τῶν ἀμφιτρούνων περι της ἐπι τῶν ἐδωδίων ημετέρας ἐκλογῆς ἐσχέφθημεν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ή αὐτῇ ἔλλειψις, ὡς ή του μεταβαίοντος εις Ρώμην και

ρελθόντα μεγάλῃ τῆς ἐν μακρίᾳ τῇ λήξει ἐκλειψῆς ἀθαιρέτου καὶ δεσποτικῆς ἐκείνης δυναστείας.

Τὸ Μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως δὲν συγκαταλέγεται βεβαίως ἐν τοῖς μάλλον πλουσίῳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ σπουδαῖα καλλιτεχνήματα τῆς ἀρχαίας ἐνδόξου ἐποχῆς, διότι ὑπάρχουσι μὲν ἐν αὐτῷ ἀγάλματα, προτομαὶ ἀνγλυφαὶ καὶ μωσαϊκὰ, ρωμαϊκὰ ἰδίως καὶ ἑλληνορωμαϊκὰ, ἀλλὰ συγκριτικῶς ὀλίγιστα καθαρῶς ἑλληνικῆς τέχνης. Βέκτητα ὅμως πρὸς ἐπίμετρον ἀξιόλογον συλλογὴν εἰκότων, ἐν ἧ ὁ θεατῆς δύναται ν' ἀποθαυμάσῃ τὴν χάριν τῆς Ἰταλικῆς γραφίδος διαφόρων ἐποχῶν. Ἐν ταῖς εὐρείαις ταύταις αἰθούσαις ἐργάζονται πολυάριθμοι ἀντιγραφεῖς, ἐμπορευόμενοι ἐλευθέρως τὰ ἔργα τῶν μετὰ τῶν εὐδιαθέτων πρὸς ἀγορὰν περιηγητῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ὑπάρχει ἐπίσης καὶ δημόσιος βιβλιοθήκη.

Παρὰ τὴν εὐμεγέθη καὶ τερπνὴν Πλατεῖαν τῆς πόλεως, Villa Reale καλουμένην, κεῖται ἰδιωτικὸν ἰχθυοτροφεῖον, ἀρκούντως ἐφωδιασμένον καὶ καλῶς συντηρούμενον.

Ἡ ὄψις ἐν γένει τῆς πόλεως εἶναι ἱκανῶς γραφικὴ, διότι οὐσῆς, ὡς προέφηεν, ἐκτισμένης ἐπὶ ἀμφιθεατρικῆς θέσεως, βλέπει τὴν αἴφνης ἐνώπιόν του σωρείας οἰκιῶν φειδομημένων ἐπὶ ὑψηλῶν καὶ ἀποτόμων βράχων, καὶ εἶναι αἰωρουμένων ἀπαντᾷ δὲ ὁδοὺς ἐνιαχοῦ ἀνάγεις, ἐν μέσῳ τῶν ὁπίων διατηροῦνται εἰσέτι ἀρχαῖαι πύλαι τειχῶν ἢ ἀψίδες, πλῆθος μεγάλων νεῶν, καὶ τὰς ποικίλας τέλους μορῆς καὶ στολὰς τῶν ἀναμίκτων κατοίκων, ἐν αἷς κυρίως διακρίνονται ὁ ἀδρανῆς καὶ ὀκνηρὸς τύπος τοῦ Λαζαρόνου καὶ ἡ ἀεικίνητος καὶ ζωηρὰ τοῦ Γραικορωμαίου φυσιογνωμία.

Κατὰ τὰς 3 1(4 μ. μ. ἐπανεκάμψμεν ἐν τῷ ἀτμοπλοῦ, ὅπου, ἐκτὸς τοῦ σμήνους τῶν ἐμπορευομένων, ὑπῆρχον ἤδη καὶ ὁμοιομουσικῶν καὶ αἰδῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων,

οἷτινες, ἀντὶ κερματίων τιμῶν, κατεκλήλουν τὴν ἀκοὴν διὰ τῶν ἀρμονικῶν αὐτῶν συναυλιῶν.

Η'.

Περὶ τὴν 4 1)2 ἀνεσύραμεν τὴν ἄγκυραν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Καμπανικῆς ταύτης πόλεως, ὁπόθεν ἐξερχόμενοι συνηνητήσαμεν πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὸ πέρας αὐτὸ τοῦ Νεαπολιτικῆς κόλπου, τὴν νήσου Ἰσχίαν (Αἰναρίαν καὶ Πιθηκοῦσαν παρ' ἀρχαίους).

Τὴν 26 κατα τὰς 3 τῆς πρωῆς κατέπεσεν ὁμίχλη διακρέσασα περὶ τὰς δύο ὥρας, ἡ δὲ θάλασσα διετέλει ἐν πληρεστάτῃ γαλήνῃ, καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολὴν ἐπῆλθεν ὑψίστη θερμότης.

Τὴν μεσημβρίαν διέβημεν ἔμπροσθεν τῆς κατὰ τὰ ἰταλικά παραλία νήσου Januto, καὶ κατόπιν παρὰ τὴν βορειότερον κειμένην ἑτέραν νήσον Giglio (Igilium). Τὴν δὲ 3 1)2 μ. μ. πρὸς βορρᾶν τῆς βραχίδου νήσου Μοντεχρήτιου, καὶ τὴν 4 πρὸς νότον τῆς ἀπὸ τῶν Τυρρηνικῶν παραλιῶν μόλις ὀκτὼ χιλίομετρα ἀπεχούσης Ἐλβας (Αἰθαλίας), τῆς προσωρινῆς ταύτης ἐξουσίας τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ἐνθα διέμεινεν ἀπὸ τῆς 3 Μαΐου 1814 μέχρι τῆς 26 Φεβρουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὁπότε ἐπέστρεψεν εἰς Γαλλίαν καὶ διέμεινε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ περιωνύμου ἑκατονθήμερου. Κατὰ δὲ τὰς 7 3)4 διάβασις πρὸς νότον τῆς Πιρανόζης.

Τὴν 7 μ. μ. διήλθομεν πρὸς βορρᾶν τῶν παραλιῶν τῆς Κορσικῆς, τῆς γεννητείας τοῦ Γαλάτου δουρικτήτορος, ὁπότε, παυσάσης αἴφνης τῆς ἐπικρατούσης νηνεμίας, ἐπνευσε σφοδρὸς ἄνεμος ἀναστατώσας τῆς τέως γαληνίσαν κυανὴν θάλασσαν, καὶ διακρέσας μέχρι τῆς ἐπιούσης πρωῆς.

Τὴν 9 1)2 διέβημεν μετὰ τοῦ βορείου τῆς Κορσικῆς ἀκρωτηρίου καὶ μεγάλου σκοπέλου φέροντος φάρου.

Τῇ 27 ἔπαυσε μὲν ὁ ἄνεμος, ἀλλ' ὁ σά-

λος τοῦ ὑγροῦ πεδίου σπουδαίως εἰσέτι ἐξακολουθεῖ. Περὶ δὲ τὴν 7 π. μ. πυκνὴ ὁμίχλη κατεκάλυψεν αἴφνης τὸν ὀρίζοντα, ὥστε τὸ ἀτμόπλοιο ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀμνηχάνῳ θέσει ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ ὀλοσχερῶς τὴν πορείαν του, καὶ νὰ συρῆται διαρκῶς καὶ ἀπεισίως, φόβῳ μὴ συρράξῃ κατὰ τινος τυχαίως συναντωμένου πλοίου. Καταληπτὴ ἐκ τούτου ἡ ταρχὴ τῶν ἐπιβατῶν, ἕνεκα τῆς λίαν ἀκροφαλοῦς ταύτης θέσεως, καὶ μάλιστα ὅτε, μετὰ τινῶν λεπτῶν ἀμφιβολίαν, ἀνέλαβε βραδέως τὴν διακοπείσαν πορείαν του ἐκπέμπον πάντοτε τοὺς τραχεῖς τῆς μηχανῆς συριγμούς. Εὐτυχῶς δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν ἡ τοιαύτη ἀνησυχία, καθότι μετ' ὀλίγον διακλυθεῖς βαθμηδὸν τῆς ὁμίχλης ἠδυνήθημεν νὰ ἐπαυλάσωμεν τὸν τακτικὸν ἡμῶν πλοῦν.

Κατὰ τὴν 8 π. μ. ἤρξαντο διακρινόμενα ὡς νῆψ ἐν τῷ ὀρίζοντι τὰ μεσημβρινὰ τῆς Γαλλίας παραλία, καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐφθάσαμεν ἀπέναντι τῶν τισσάρων νήσων Hyères (τῶν ἀρχαίων Στοιχάδων) ὧν αἱ δύο μόνον κατωκημένα, καὶ αἷς Φραγκίσκος ὁ Α'. εἶχεν ἀπονεμίει τὸ πρὸς Ρωμαίους ἐν χορήσει ὄνομα αὐτῶν, τοῦτέστι τὸ τῶν Χρυσῶν Νήσων. Περὶ δὲ τὴν 1 1)2 μ. μ. διήλθομεν πρὸς νότον τῆς πόλεως Hyères (τῆς πρὸς Λατίνους ARGOR) τοῦ γλυκυτέρου τῆς Γαλλικῆς κλίματος. Κατὰ τὸν 11' αἰῶνα αὐτόθεν ἐπεβιβάσθη οἱ εἰς Παλαιστίνην μεταβαίνοντες, καὶ ἐν αὐτῇ ἐγεννήθη ὁ ἐπὶ Λουδοβίκου 14' ζῆσις εὐγλωττος ἱεροκλήρυξ Μασσελλιῶν.

Τὴν 2 1)2 ἐνώπιον τῆς Τουλῶνος, τοῦ μεγάλου τούτου ναυστάθμου τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τὴν δὲ 4 1)2 εἶδομεν τὴν πόλιν Ciotat, ὅπου ὑπάρχει τὸ ναυπηγεῖον τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἑταιρίας τῶν ἀτμοπλοίων, δηλαδὴ τῆς τῶν Θαλασσιῶν Διαπορθμύσεων (Messageries Maritimes).

Κατὰ τὰς 6 τέλος ἔσχομεν ἀπέναντι ἡμῶν τὴν ἀληθῶς πανοραματικὴν ἀποψιν τῆς Μασ-

σαλίας, ἐκτυλισσομένης ἐν σχήματι ἡμικυκλίου καθ' ὅλην τὴν παραλίαν καὶ ἀναβαινούσης μέχρι τῶν ὑπερκειμένων λόφων.

Ἀριστερόθεν τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου κεῖται ἐπὶ βραχίδου νησιδίου ἐκτισμένον τὸ πρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ πατρὸς περιώνυμον καταστᾶν φρούριον τοῦ Ἰρ, ἐν ᾧ διάφοροι τῆς Γαλλίας ἐπισημότητες καθείχθησαν, ἐν αἷς καὶ ὁ φέρων τὴν σιδηρὰν προσωπίδα, πρὸ τῆς εἰς Ἀγ. Μαργαρίταν μεταφοράς του. Δεξιόθεν δ' ἐφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ἐνὸς τῶν περιστοιχοῦντων τὴν πόλιν λόφων ἱδρυταὶ ὁ ὠραῖος καὶ τοῖς πᾶσι σεβαστὸς ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Φυλακῆς (Notre Dame de la Carde).

Περὶ τὰς 7 μ. μ. ἐρρίφθη ἡ ἄγκυρα ἐν Joliette, ἐνὶ τῶν ὀκτῶ λιμένων τῆς ἐμπορικῆς πόλεως τῶν Φωκαέων.

(ἀκολουθεῖ)

F. du BOISGOREY.

ΤΟ ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ὑπὸ Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φυλλ.)

— Θέλω εἶσθαι, κύριε, καὶ θὰ προσπαθῶ συνάμα νὰ ἦμαι καὶ σαφής. Ὁ γαμβρός σας ὀνομάζεται Λουδοβίκος Κάρολος Βαλλουρῆς, ἐπὶ ὀνομαζόμενος Ἐστελάν.

— Βαλλουρῆς Ἐστελάν, ἐπεδιόρθωσεν ὁ κ. Μωγάρ. Τὸ ὄνομα Ἐστελάν ἀνήκειν εἰς τὴν ἐκ μητρὸς προμήτορά του.

— Δὲν μνημονεύεται ἐν τῷ γενεθλιακῷ ἐγγράφῳ του, καὶ δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ τὸ προσέλαβε παρ' ἀφοῦ κατέλιπε τὴν Γαλλίαν. Ὀλίγον ἄλλως τε ἐνδιαφέρει πρὸς κατάδειξιν τῆς ταυτότητος, ἂν τ' ὄνομα τοῦτο τῷ ἀνήκειν, εἴτε ἀπλῶς τὸ προσέθετο. Ὁ Λουδοβίκος Κάρολος Βαλλουρῆς ἐγεννήθη

εἰς Ἱστορίαν τοῦ διμερισματος τῶν Στομίων τοῦ Ροδανοῦ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1849. Ὁ μὲν πατήρ του ἦν ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ συνταξιούχος, ἡ δὲ μήτηρ του, θανοῦσα κατὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ, ἦν κρεολὸς ἐκ Μαρτινίκης. Δεκαεπταέτης ἦτο, ὅτε ἀπώλεσε τὸν πατέρα του, οὐδὲν καταλιπόντα αὐτῷ, εἰσῆλθε δὲ τότε ὡς ὑπάλληλος παρὰ τινι ἐμπορικῷ καταστήματι ἐν Μασσαλίᾳ.

— Πάντα ταῦτά εἰσιν ἀκριβῆ. Ὁ κ. Ἐστελάν ἀνεχώρησε τῷ 1874 εἰς Μεξικὴν, καὶ ἐκέρθησεν ἐντιμότερα ἰκανὴν περιουσίαν. Βλέπετε ὅτι γνωρίζω τὴν ἱστορίαν του. Ποῦ θέλετε νὰ καταλήξῃτε ἀναδιηγούμενός μοι αὐτήν;

— Νὰ σὰς πείσω, κύριε, ὅτι δὲν ἀπατώμαι, καὶ ὅτι ὁ γαμβρός σας εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἄνθρωπος, ὃν εἶμαι ἐντεταλμένος νὰ συλλάβω.

— Διὰ κλοπὴν;

— Μετὰ διαρρήξεως, μάλιστα, κύριε. Ὁ Λουδοβίκος Βαλλουρῆς πρὸ τῆς ἐκ Μασσαλίας ἀναχωρήσεώς του παρεβίασε τὸ κιβώτιον τοῦ προϊσταμένου του ὑπεξαιρέσας ἐξ αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν τριάκοντα τριῶν χιλιάδων φράγκων.

— Δὲν εἶναι ἀληθές.

— Εἶναι ἀληθές, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου. Ἡ δικαιοσύνη περὶ τοῦ τοιούτου θ' ἀπορνήσῃ. Ἐν τούτοις ἰδοὺ τὰ γεγονότα. Ἡ κλοπὴ ἀνεκαλύφθη τὴν ἐπιούσαν τῆς φυγῆς τοῦ Λουδοβίκου Βαλλουρῆ, ὅστις ἐσπέραν τινὰ ἐγένετο ἄφικτος, χωρὶς οὐδὲν ἐν τοῖς τρόποις του νὰ παράσχῃ προηγουμένως ὑπόνοιάν τινα περὶ τῆς μελετωμένης ἀποδράσεως μετὰ τῶν χρημάτων τοῦ ἐμπορίου, παρ' ἧ εἰργάζετο. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων κατεδείχθη πάραυτα ὅτι αὐτὸς μόνος ἦν δυνατὸν νὰ διέπραξε τὸ συμβάν, καὶ ἀνεζήτηθη δραστηρίως. Ἄλλ' ἡμέραι τινὲς εἶχον παρέλθει, καθ' ἃς ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ κρυβῇ· εἶχε δὲ λάβει καλῶς πρὸς τοῦτο τὰ μέτρα του, διότι

ἀδύνατος ὑπῆρξεν ἡ ἀνεύρεσίς του. Ὁ μετὰ τῆς Πρωσίας πόλεμος εἶχεν ἀρχίσει· ἀνέστειλαν ὅθεν τὰς ἀνακρίσεις, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔμεινεν ἕως ἐκεῖ. Βραδύτερον δὲ διάφορα σημεῖα παρέσχον τὸ ἐνδόσιμον ὅτι ὁ Βαλλουρῆς κατετάχθη εἰς σῶμα ἐλευθέρων σκοπευτῶν καὶ ὅτι ἐφρονέθη. Τούτου ἕνεκεν δὲν ἐξεδόθη ἐρήμην καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

— Ὡστε, εἶπεν ὁ κόμης, ὅστις ἠροαζέτο τῆς διηγήσεως ταύτης μετὰ συγκεινημένης προσοχῆς, δὲν κατεδικάσθη;

— Ὁχι, κύριε· καὶ ἐσχάτως μάλιστα ἐνομιζέτο ὅτι δὲν ἤθελε καταδικασθῆ ποτέ, κἄθότι ἡ ἐγκληματικὴ πράξις δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ διεκδικηθῆ μετὰ δέκα ἐτῶν παρέλευσιν, καὶ αἱ τελευταῖαι καταδιώξεις ἐναντίον τοῦ Βαλλουρῆ ἀνέρχονται εἰς τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1870. Ἡ παραγραφή ὅθεν ἐπρόκειτο νὰ τῷ χορηγηθῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη οὐδὲν ἐσκέπτετο πλέον περὶ αὐτοῦ, ὅποτε, περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ ἐν Μασσαλίᾳ εἰσαγγελεὺς τῆς Δημοκρατίας εἰδοποιήθη δι' ἐπιστολῆς ἀνωνόμου ὅτι ὁ Βαλλουρῆς ἐπέστρεψεν εἰς Γαλλίαν, καὶ κατόκει πιθανὸν ἐν Παρισίοις. Ὁ δικαστὴς ἐκεῖνος ἀνήγγειλε ταῦτα εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ κατήρξαντο αἱ ἐρευναι, αἵτινες ὅμως εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν, διότι δέον νὰ εἴπωμεν ἐν παρόδῳ ὅτι δὲν διεζήθησαν μετὰ μεγάλης δραστηριότητος. Ἡ ὑπόθεσις ἦν ἀρχαία, καὶ ἔχομεν ἀκούσας ἤδη καθ' ὁδόν. Ἐτι δὲ ὁ κατὰ τὸ 1870 κλαπεὺς ἐμπορος ἐτελεύτησεν, ἀφοῦ εἶχε χρεωκοπήσει· οἱ δυνάμενοι ν' ἀναγνωρίσωσι τὸν Βαλλουρῆν μάρτυρες εἰσὶ πάντες ἐν Μασσαλίᾳ. Τέλος ὁ Βαλλουρῆς μετέλλαξεν ὄνομα, καὶ ἔζη ἐν κύκλῳ, ὅπου οὐδεὶς ποτε ὑπέθετε δυνατὴν τὴν εἰσοδὸν του. Εἶχον λοιπὸν ἀπελπισθῆ σχεδὸν περὶ τῆς ἀνευρέσεώς του· ἀλλὰ χθὲς ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἔλαβε καταγγελίαν, ἀνώνυμον ἐπίσης ὡς τὴν προηγουμένην, καὶ πιθανώτατα σταλείσαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Ἡ νέα αὕτη ἐπιστολὴ ἔδιδεν ἀκριβεῖς λεπτομερείας. Ὁ γρά-

ψας διεβεβαίωσεν ὅτι ὁ Λουδοβίκος Βαλλουρῆς, ὅστις ἤδη ὠνομάζετο Λουδοβίκος Ἐστελάν, κατόκει ἐν Παρισίοις, κατὰ τὴν ὁδὸν Ρώμης Ἀριθ. 99, καὶ ὅτι τὴν προτεραίαν συνεζεύχθη, ἐν τῷ δημαρχεῖῳ τῆς Θ' περιφερείας, τὴν μονογενῆ θυγατέρα τοῦ κ. κόμητος Μωγάρ. Σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε, κύριε, ὅτι, ἂν ἡ εἰδήσις αὕτη ἐφθάνεν ἡμῖν 24 ὥρας ταχύτερον, ἡ Διεύθυνσις ἤθελε λάβει δέοντα μέτρα ὅπως σὰς ἀπαλλάξῃ σκληρᾶς θλίψεως· ἀλλὰ δυστυχῶς ἦν πολὺ ἀργά. Ὁ πολιτικὸς γάμος ἦτο ἤδη γεγονὸς τετελεσμένον.

— Καὶ ἐκρίνατε κατὰ συνέπειαν περιττὸν νὰ παρεμποδίσητε τὸν θρησκευτικόν, εἶπεν ὁ κόμης μετὰ πικρίας. Ὁφείλω ὑμῖν, τῇ ἀληθείᾳ, μεγίστην ὑποχρέωσιν.

— Εὐαρεστήθητε ν' μ' ἀκούσητε, κύριε, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε ἀναγνωρίσει τὴν μετὰ πάσης περινοίας ἐνέργειάν μας, συνάμα δὲ καὶ μετὰ τῆς δυνατῆς ταχύτητος, καθ' ὅσον ἡ περίστασις ἐπέδεδεχετο. Ἡ εἰδήσις ἀφίκετο ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ χθὲς τὸ ἔσπερας, μικρὸν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Ἐπρεπε βεβαίως ν' ἄρξωνται τῆς ἐξελέγξεως περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν περιεχομένων πληροφοριῶν. Ἀπὸ τῆς πρώτης ταύτης μετέβην κατὰ διαταγὴν νὰ ἐξετάσω εἰς τὸ δημαρχεῖον τὰ παρὰ τοῦ κ. Ἐστελάν διὰ τὸν γάμον του προσαχθέντα ἔγγραφα, καὶ ἀνεγνώρισα ὅτι τὸ τῆς γεννήσεώς του, τὰ τῆς τελευταίας τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς του εἰσὶν ἀκριβῶς πανομοιότυπα πρὸς ἐκεῖνα, ὧν τ' ἀποσπάσματα ὑπάρχουσι προσηρητημένα εἰς τὴν δικογραφίαν Βαλλουρῆ. Τὸ ζήτημα ἔκτοτε ἦν λελυμένον, ἀλλ' οὐχ ἤττον δὲν ἠρέκεσθη εἰς τὴν ἀπάδειξιν ταύτην. Ὁφείλον νὰ βεβαιωθῶ ἐγὼ αὐτὸς ὅτι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Βαλλουρῆ ἐσυμφώνουν πρὸς τὰ τοῦ κ. Ἐστελάν, καὶ ἡ βεβαίωσις αὕτη δὲν ἦν δυνατὸν νὰ γείνη πρὸ τῆς τελετῆς, διότι δὲν ἤθελον νὰ παρουσιασθῶ παρ' ὑμῖν πρὶν ἢ ἀπολύτως πεισθῶ ὅτι δὲν ἀπατώμαι· ὁ δὲ κ. Ἐστελάν εἶχεν ἤδη μεταβῆ ἐνταῦθα, ὁπό-

τε αἱ ἐξελέγξεις ἐληξάν ἐν τῇ ὁδῷ Δρουῶ. Ὑπεχρεώθην ὅθεν ν' ἀναμείνω τὴν ἐξοδὸν του, ἀλλὰ τὸν εἶδον διερχόμενον, καθ' ἣν στιγμὴν μετέβαινε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐφ' ἀμάξης, μετὰ κυρίας τινὸς ἐκ τῶν συγγενῶν σας, καὶ οὐδεμία μοι ἐναπέμνε πλέον ἀμφιβολία. Ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ Μασσαλίας μικρὰ φωτογραφικὴ εἰκὼν του, ἣν ἔφερον μετ' ἐμοῦ, καὶ μολονότι δέκα παρῆλθον ἔτη ἀφ' οὗ αὕτη ἐγένετο, οὐδεμίαν ἐδοκίμασα δυσκολίαν ν' ἀναγνωρίσω τὸν Λουδοβίκον Βαλλουρῆν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἐστελάν. Ἐπιθυμεῖτε νὰ σὰς δείξω τὴν ἐν λόγῳ φωτογραφίαν;

Ὁ κόμης ἀπήντησε δι' ἀρνητικῆς μόνον χειρονομίας.

— Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἐξηκολούθησεν ὁ ὑπαστυνόμος, θὰ συνομολογήσητε, κύριε, ὅτι ἐπραξά τὸ καλλίτερον. Δὲν ἠθέλησα νὰ συλλάβω τὸν γαμβρόν σας ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν περιέργων, οἵτινες ἐστάθμευον ἐν τῇ πλατείᾳ· πολλῶ δ' ἤττον ἐσκέφθην νὰ τὸν συλλάβω ἐν τῷ ναῶ. Τὸ τοιοῦτον ἠθέλεν εἶσθαι ἀνωφελὲς θόρυβος, διότι τοῦ πολιτικοῦ γάμου ἀδιαλύτου ὄντος, δὲν ἦν πλέον καιρὸς νὰ προληφθῆ τὸ ἐπὶ ἐντίμου οἰκογενεῖας ἐνσκήπτου δυστύχημα. Περιορίσθην λοιπὸν νὰ διατάξω τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐξόδου, καὶ ἐπειδὴ ἐγίνωσκον ὅτι ὁ κ. Ἐστελάν ἔμελλε νὰ ἐπανέλθῃ κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς Ἀγ. Τριάδος παρ' ὑμῖν, τὸν ἀνέμενα εἰς τὴν θύραν σας. Ἀποφασίσας δὲ ν' ἀποταθῶ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον, κύριε, παρεκινήθην διότι ἤλπιζον ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἡμῶν συνεννοήσεως, ὅπως δυναθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκόν μου, χωρὶς νὰ διεγείρωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ὑπηρετῶν σας. Ἄν ὁ κ. Ἐστελάν στέργῃ νὰ με συνοδεύσῃ, οὐδεὶς ἐνταῦθα θὰ μάρθῃ ποῦ τὸν ὁδηγῶ.

Πάντα ταῦτα ἐλέχθησαν δι' ὕφους προσηνοῦς καὶ διακριτικοῦ τρόπου· διὰ τρόπου καὶ ὕφους ἀνδρὸς κομίζοντος δυσάρεστον

ταντήση να γνωστοποιηθῆ.

— Ὅχι, ἀν μοι τηρήσητε τὸ μυστικόν. ... ὑμεῖς τε καὶ οἱ προϊστάμενοί σας. ... μοι εἶπατε δὲ πρὸ τινος ὅτι θανόντος τοῦ ἐνόχου ἢ δικαιουσίνῃ θά σιγήσῃ. Θὰ υποθέσωσιν ὅτι ἡτοκτόνησεν ἐν στιγμῇ παραφροσύνης. Ἀναδέχομαι ἄλλως τε νὰ ἐπιβάλω σιγὴν τοῖς κακολόγοις.

— Καὶ νομίζετε ὅτι ἡ κυρία Ἐστελὰν θὰ σᾶς ἐπιδοκιμάσῃ καταδικάζοντα τὸν σύζυγόν της;

— Ἡ θυγάτηρ μου θὰ δικαύσῃ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρεξάντων. Ἠπατήθη, ὅπως καὶ ἐγὼ αὐτός, ὅθεν δικαιοῦμαι νὰ τὴν ἀπαλλάξω ἀνδρὸς καταχρασθέντος τῆς ἐμπιστοσύνης μας. Ἐγὼ συνεδύαξα τὸν γάμον τοῦτον, καὶ εἰς ἐμὲ ἐναπόκειται νὰ τὸν διαλύσω.

— Ἐκδιάζων τὸν γαμβρόν σας νὰ φρονεῖθῃ!

— Δὲν θὰ τὴν ἐκδιάζω ποσῶς πρὸς τοῦτο. Ὅποταν μάθῃ ὅτι ἤλθατε νὰ τὸν συλλάβῃτε, θέλει κατανοήσῃ ὅτι δὲν τῷ ἐναπομένει εἰμὴ μόνον ἐν μέσον ὅπως ἀπαλλαχθῆ τῆς φρικώδους θέσῃς εὐς τοῦ. Θὰ τῷ ἐγχειρίσω τὸ ὄπλον τοῦτο. . . . καὶ θέλει πράξῃ ὅ,τι καὶ ἐγὼ, ἂν ἤμην ὡς αὐτός.

— Ἀμφιβάλλω.

— Κεκῶς τὸν κρίνετε. Ἐγὼ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἀπόλασε πᾶν αἶσθημα τιμῆς. . . καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀνάνδρος.

— Δύναται τις κάλλιστα νὰ μὴ ᾗ ἀνάνδρος, καὶ νὰ υποχωρήσῃ ἀπέναντι τῆς αυτοκτονίας. Ἐάν, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ κ. Ἐστελὰν ᾗ ἀθῶος. . . θὰ ἐπιμείνῃ νὰ ζήσῃ, ὅπως δικαιολογηθῆ.

— Ἀθῶος! δὲν τὸ πιστεύετε.

— Δὲν γνωρίζω τίποτε· ἀλλὰ γινώσκω ὅτι ἤθελον παραμελήσῃ τὸ καθῆκόν μου, ἂν ἄφηνον κατηγορούμενον νὰ ὑπεκφύγῃ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς δικαιοσύνης, ὁπότε ἀπ' ἐμοῦ ἐξαρτάται νὰ τὸν παρακωλύσω ἐκ τοῦτου. Δὲν θέλω ποτὲ συναινέσαι εἰς ὅ,τι μοὶ ζητεῖτε.

— Τοιαύτη εἶναι ἡ τελευταία ἀπόφασίς σας;

— Ναι, κύριε. Ἐγὼ διαταγὴν, καὶ ὑμεῖς, ὅστις ὑπηρετήσατε παρὰ τῷ στρατῷ, δὲν πρέπει ποσῶς νὰ ἐκπλαγῆτε ὅτι τὴν ἐκτελῶ.

— Κάλλιστα, εἶπε ψυχρῶς ὁ κόμης, παίζων μὲ τὴν σφύραν τοῦ πολυκρότου, ὃ ἀνά χειρὸς ἐκράτει. Ἐν μόνον ὑπολείπεται μοι νὰ πράξω.

— Τί;

— Νὰ φρονεῖθῷ ἐγὼ, μὰ τὴν ἀλήθειαν!

— Νὰ φρονεῖθῆτε! λησμονεῖτε λοιπὸν ὅτι ἔχετε θυγατέρα;

— Ἡ θυγάτηρ μου θὰ καταστῆ ὄρφανή, ἀφοῦ καὶ δὲν συγκατατίθηθε νὰ χρηρεύσῃ. Δὲν θὰ αἰσθάνθῃ τοῦλάχιστον τὴν θλίψιν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Δικαστηρίων τῆς καταδίκης τοῦ γαμβροῦ μου, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἔξετε τὸ μεμπτέον.

Ὁ ὑπαστυνόμος ἐγίνωσκε τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐν τῇ ἐξασκῆσει τῶν φοβερῶν καὶ λεπτῶν ὑπηρεσιῶν του εἶχε συνειθίσει νὰ διακρίνῃ τὰς θεατρικὰς προσποιήσεις ἀπὸ τῶν ἀληθῶν αἰσθημάτων. Κατενόησεν ὅτι ὁ κ. Μωγὰρ δὲν ὑπεκρίνετο τραγωδίαν, καὶ ὅτι ὁ ὑπερ τῆς τιμῆς μανιακὸς οὗτος ᾗν σπουδαίως ἀποφασισμένος νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν βίον του.

Ἡ περίπτωση ᾗν ἐξ ἐκείνων, καθ' ἃς ἡ ἀστυνομικὴ πεῖρα δὲν διδάσκει τὴν λύσιν, καὶ ὁ δημόσιος λειτουργὸς διετέλει μεταξὺ δύο τρομερῶν εὐθυνῶν· κεκτημένος ὅμως καρδίαν ἀπεφάσισεν ἀμέσως.

— Κύριε, εἶπε μετὰ φωνῆς συγκεκινημένης, ἂν παρεδεχόμεν νὰ σᾶς ἀφήσω μόνον μετὰ τοῦ κ. Ἐστελὰν, μοὶ δίδετε τὸν λόγον σας ὅτι δὲν θὰ πυροβολήσῃτε κατ' αὐτοῦ;

— Σᾶς τὸν δίδω, ἀπήντησεν ὁ κόμης ἀδιστακτως.

— Καὶ ὅτι δὲν θέλετε τὸν υποδοηθῆσθῃ νὰ δραπετεύσῃ;

— Προεῖπον ἤδη ὑμῖν ὅτι ἡ οἰκία αὕτη μίαν καὶ μόνην ἔχει θύραν πρὸς τὴν ὁδόν, καὶ ταύτην ἐπιτηροῦν οἱ φύλακές σας.

— Ὑπάρχουσι τὰ παράθυρα.

— Ἀλλ' εἰσὶν εἰς τριάκοντα ποδῶν ὕψους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

Τὰ τοῦ σπουδαστηρίου ᾗσαν ἠνεωγμένα. Ὁ ὑπαστυνόμος ὅθεν δὲν εἶχεν ἢ νὰ κύψῃ ὅπως βεβαιωθῆ ὅτι ἀπὸ τοσούτου ὕψους πήδημα ᾗν ἀδύνατον, καὶ συγχρότως ὅτι οἱ ἀνθρωποὶ του περιεφέροντο δικακῶς ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου.

— Ἀλλῶς, ἐπανέλαθεν ὁ κ. Μωγὰρ, ἤθελον ἀντικρούσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν μου, ἂν ἐβόηθουν τὴν τοῦ κ. Ἐστελὰν ἀπόδρασιν, διότι θᾶσσον ἢ βράδιον θὰ συλληφθῆ, καὶ ἡ ὑπόθεσις του θὰ ἐμποιήσῃ μείζονα θόρυβον. Καλλίτερον ἐστὶ νὰ τελειώσωμεν ἀμέσως.

— Τότε, ἂν, μ' ὕλας τὰς προβλέψεις σας, ὁ κ. Ἐστελὰν ἀπεφάσισε νὰ ρισκοκινδυνεύσῃ τὴν φεράν ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ὑποχρεῖσθε νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μου; Ἐννοεῖται δ' ὅτι θέλω ἐνεργῆσαι μετὰ πάσης περισκέψεως καὶ τοῦ δυνατοῦ σεβασμοῦ.

— Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τούτου, κύριε, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ. Δύνασθε νὰ συλλάβῃτε τὸν ἀνθρωπον ἐκεῖνον, χωρὶς ποσῶς νὰ σᾶς παρακωλύσω, ἂν τὴν ἀτίμωσιν προτιμᾷ τοῦ θανάτου. Ἐν ἀνάγκῃ, θὰ σᾶς τὸν παραδώσω ἐγὼ αὐτός, διότι δὲν ἤθελεν εἶσθαι πλέον ἄξιος οὐδενὸς οἴκου. Ἐξαιτούμαι παρ' ὑμῶν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας καιρὸν, ὅπως συνεννοηθῶ μετ' αὐτοῦ. Δὲν εἶναι, νομίζω, πολὺ.

— Ὅχι· ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν συμβῆ, πέπεισμαι ὅτι τὰ ἐνταῦθα συμβάντα θὰ διαμείνωσι μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύο.

— Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, κύριε.

Καὶ ὁ κ. Μωγὰρ προσέθετο ἀτενίζων τὸν ὑπαστυνόμον μετ' ἐκφράσεως συγκινησάσης αὐτὸν μέχρι θάθους ψυχῆς.

— Εἴσθε ἐξαιρετὸς ἀνθρώπος. Δότε μοι νὰ σφιγῶ τὴν χειρὰ σας.

Ὁ ἀξιόλογος λειτουργὸς ἐπράξε κατὰ τὸ αἰτηθέν. Ἦν μὲν λίαν τετραραγμένος, ἀλλ' ἐνδομύχως ἤλπιδεν ὅτι ἤθελε προσηκόντως ἀπαλλαγῆ τοῦ κηροῦ τούτου διαθήματος, χωρὶς νὰ ἐνοχοποιηθῆ.

Διὰ τῆς ὀξυδερκείας, ᾗν παρέχει ἡ ἔξις τῶν ἀκωνθωδῶν περιπτώσεων, εἶχεν ἐξετάσει τὰ ὑπερ καὶ τὰ κατὰ, καὶ ἐξάξει τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν διέτρεχε μέγαν κίνδυνον ἐπιτρέπων συνδιάλεξιν μεταξὺ πενθεροῦ καὶ γαμβροῦ. Δὲν ἐπίστευε ποσῶς εἰς τοὺς ἐνεκα τιμῆς αυτοκτονούντας, ὁπότε ἔχωσι παλαιὸν κκούρημα ἐπὶ τοῦ στυγερῆτος, καὶ δὲν ἐφοβεῖτο τὸ παράπαν ὅτι ὁ Ἐστελὰν ἤθελε καύσει τὸν ἐγκέφαλόν του. Ἀλλ' ᾗν πεπεισμένος ὅτι ὁ κόμης θὰ ἡτοκτόνει ἀμέσως, διαρκούσης ἐτι τῆς συνεντεύξεως, ἂν ἐκεῖνος ἤθελε τῷ ἀπαρηθῆ τῆς χάριτος, ἧς παρ' αὐτοῦ ἐξητεῖτο.

Καὶ ἔλεγε καθ' ἑαυτόν:

— Ἐγὼ τὸν λόγον του ὅθεν θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνθρώπου μου. Ἀπαξὶ δὲ ταύτης γενομένης, θὰ σκεφθῆ ὀφείτως ποῖν ἢ φυτεῖσθαι σφάριον ἐν τῇ κεφαλῇ του. Ἡ θυγάτηρ του δὲν εἶναι μακράν· θέλει παρουσιασθῆ καὶ τὸν μεταπέσει νὰ ζήσῃ. Ἐγὼ δὲ θὰ ἐκτελέσω τὸ καθῆκόν μου, καὶ μίαν ἐτι ἀγαθοεργίαν πρὸς ἐπίμετρον.

— Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, ἐπανέλαθεν ὁ κ. Μωγὰρ, ἀφοῦ τῷ ἐσφιγξῆ τὴν χεῖρα εἰς τρόπον ὅστε νὰ συνθλάσῃ σχεδὸν τοὺς δακτύλους του. Ἐγὼ τελευταίαν ἐκδούλευσιν νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν.

— Λέγετε, κύριε.

— Ἄν, ὁπότε ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος αυτοχειριασθῆ, θελήσῃτε νὰ πιστοποιήσῃτε τὴν αυτοκτονίαν, ὅπως τὰ καθῆκόντα σας τὸ ἐπιβάλλουσιν, οἱ ἀνθρωποὶ μου δὲν θὰ ἐννοήσωσι πῶς ὑπαστυνόμος εὐρέθη παρ' ἐμοῦ ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπεικταίου,

παστυνόμον, κόριε, και όπόταν με άκούση... ή μάλλον όχι... ύπάγω εγώ εις συνάντησιν του. . . .

Ό κόμης εκώλυσε την διόδον τῷ γαμβρῷ του, όρμῶντι πρὸς τήν θύραν.

— Κύριε, εἶπε διὰ φωνῆς ύποκώφου, λησμονεῖς ότι πρὸ μιᾶς ώρας εγένεσο ο σύζυγος τῆς δεσποινίδος Μωγάρ.

— Διὰ τούτου άκριθῶς θέλω νά δώσω πέρασ άμέσως εις τὰς αίσχολὰς ταύτας συκοφαντίας.

— Δέν θά επιτύχης. Ό ύπαστυνόμος στερεῖται τῆς άρμοδιότητος νά εκτιμήσῃ τὰς εξηγήσεις σου. Θά σέ συλλάβῃ, και εγώ σοι δηλοποιῶ ότι άνθρωπος έντιμος, έστω και άδίκως κατηγορηθείς, δέν άποφασίζει νά ύπάγῃ εις τήν φυλακήν.

— Και τί πρέπει λοιπόν νά πράξῃ;

— Πρέπει ν' άποθάνῃ, άπήντησεν ο κ. Μωγάρ άνυψών τὸ πολύκροτόν του.

(άκολουθεῖ)

Η ΠΥΡΑΜΙΣ

ΤΟΥ ΜΕΪΔΟΥΜ.

(Εκ τῆς Γραφικῆς.)

Τῆς πυραμίδος τοῦ Μεῦδοῦμ, ἡ εἴσοδος άνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Μασπέρου τὴν Τρίτην τῶν 13 Δεκεμβρίου 1881. Τὸ χωρίον, ἡ πυραμὶς και ἡ νεκρόπολις τοῦ Μεῦδοῦμ, κείνται εἰς τριάκοντα πέντε ἢ τεσσαράκοντα μιλίων ἀπόστασιν πρὸς νότον τοῦ Κάιρου, ἐπὶ τῆς δυτικῆς τοῦ Νείλου ὄχθης, και εἰς τεσσάρων περίπου μιλίων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Τὸ χωρίον Μεῦδοῦμ, ἐκτισμένον ἐφ' ὕψηλοῦ ἐπιχώματος άγνώστου άρχαιότητος, κατέχει τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς πόλεως Μετοῦν, ἧς διετήρησε τ' ὄνομα. Ἡ πόλις αὐτῆ Μετοῦν άπαντᾶται μνημονευμένη ἐν διαφόροις ἐπιγραφαῖς τῆς Τρίτης Δυναστείας. Ἡ δὲ Πυραμὶς, ἐφ' ἧς ἡ προσοχὴ τῶν περιη-

γητῶν και ἀρχαιολόγων συγκεντροῦνται σήμερον, ὑποτίθεται ὡς τάφος τοῦ Σενεφεροῦ ὑπάρχουσα, τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Δυναστείας ταύτης, και άμέσου προκατόχου τοῦ Χουφοῦ (Χέοπος) πρώτου ἡγεμόνος τῆς Τετάρτης Δυναστείας, και κτίτορος τῆς Μεγάλης Πυραμίδος τῆς Γκίζης. Ἡ περίξ Νεκρόπολις βρέθη: τάφον τῆς Τρίτης Δυναστείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ άρχαιότεροι ἀνήκουσιν ἰδίως εἰς τοὺς « βασιλικὸς συγγενεῖς » και τοὺς εὐπατριδας τῆς Αὐλῆς τοῦ Σενεφεροῦ.

Θεωμένη ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου, ὡς ὑπερκεῖται κίτταφανῆς ἐφ' ὕψηλοῦ λόφου, ἐν μέσῳ ἐρήμου πεδιάδος, εἴτε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἐγειρομένη ἐν πενήντῳ μοναξίᾳ πρὸς τὴν ἡλίου δύσιν, ἡ πυραμὶς αὕτη περιστασίαν ἐπιβλητικὴν και μοναδικὴν ὄψιν. Εἶναι ἐκτισμένη διὰ τριῶν ἀλλήλοις ἐπικειμένων στραμμάτων, εἰς τὰ ἔσω προσκλινομένων (ὡς τριῶν ἀποκεκομμένων πυραμίδων και τεθειμένων ἐπ' ἀλλήλων) εἰς γωνίαν 74° 10' και ὑψοῦται 122 πόδας ἄνω τοῦ ὑψώματος, ἐφ' οὗ φέρεται κτισθεῖσα. Τὸ κατώτερον στρώμα ἔχει ὕψος 69 ποδῶν ὑπὲρ τὸ ἐπίχωμα, τὸ δεύτερον 20 1), και τὸ τρίτον, ὅπερ ἐστὶ λίαν κατεστραμμένον, και τὸ ὁποῖον ἦν πιθανῶς ὕψιστον, περὶ τοῦ 25 πόδας. Τὸ ἐπίχρισμα σύγκειται ἐξ ἀσβεστοκονίας τοῦ Μοκατάμ θαυμασίως συννηωμένης και ἐστιλθωμένης· εἶναι δὲ πράγματι ἡ τελειότερα ἐξωτερικὴ ἐργασία τοιχοποιίας ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν πυραμίδων σωζομένων. Ἡ πυραμὶς αὕτη ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς μὴ άνοιγεῖται ὁ καθηγητῆς ὁμοι: Μάσπερος, άνασκάπτων κάθετον έντομήν πρὸς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ λόφου, άπεκάλυψε τὴν πρόσοψιν τῆς πυραμίδος και κατέδειξεν οὕτως: ότι άνεγείρεται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τοῦ κάτω ἐδάφους. Ὁ « λόφος » άνεκαλύφθη ὡν ἄπειρος σωρεῖα ἄμμου και συντριμμάτων, συσσωρευθέντων πιθανόν κατὰ τὸ τέλος τῆς

περιόδου, τῆς γνωστῆς ὑπὸ τ' ὄνομα Νέας Αἰτοκρατορίας. Τὸ ὕψος τοῦ κατωτάτου στρώματος φαίνεται τανῦν περὶ τοὺς 134 πόδας. Ἐν τῷ κέντρῳ άκριθῶς τῆς βορείου ταύτης προσόψεως (τούτεστι περὶ τὰ εἴκοσι μέτρα ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους) άπεκαλύφθη ἄνοιγμα τετράγωνον 1 μέτρου και 60 εκατοστῶν, ἐξ οὗ διόδος τῆς αὐτῆς εκτάσεως κατέρχεται διὰ ταχέως κατηφόρου πρὸς σημεῖον, εἰς ὃ εἶτι δέν άρίχθησαν. Ἡ ἐν λόφῳ διόδος εκκαθαρίσθη ἤδη ἐπὶ ἀποστάσεως 40 μέτρων. Κατὰ τὰ πρώτα 10 μέτρα περιβάλλεται δι' ἐξαισίου τεκτονικῆς· πέραν τοῦ σημείου τούτου φθάνει εἰς κέντρον βράχου, ὅπου καθίσταται λελαξευμένη κατηφορικὴ ὑπόνομος τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, κατερχομένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὡς πρότερον γωνίας. Ἡ πυραμὶς ὄντως εκτισται περίξ φυσικοῦ βράχου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑποτίθεται ὁ ἐπιτύμβιος θάλαμος, ὁ ἐντὸς βραχέος άνεκαλυφθησόμενος. Εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀπόστασιν ὑπῆρχε πρότερον λίθινον κάλυμμα, οὐτινος ἡ θέσις σαφῶς καταδεικνυται ἀλλ' ὁ λίθος οὗτος κατεστράφη και μετενήχθη κατὰ λίαν παρωχημένην ἐποχὴν. Εἶναι προφανές ότι ἡ πυραμὶς ἐξεβιάσθη και ἠνεώχθη τοῖς περιέργοις ἀπ' αὐτῶν εἶτι τῶν χρόνων τῆς εἰκοστῆς Δυναστείας, διότι τρεῖς δυσανάγνωστοι ἐπιγραφαὶ ἐν ἱερατικοῖς χαρακτῆσι, γεγραμμέναι ὑπὸ ἐπισκεπτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ μέρους, ἔνθα άκριθῶς τὸ λίθινον κάλυμμα ἦν άρχῆθεν τοποθετημένον.

Ἡ ταχύτης, μεθ' ἧς ὁ καθηγητῆς Μάσπερος ἐξετέλεσε τὴν ἐργασίαν ταύτην εἶναι τόσον αξιοπαρατήρητος, ὅσον και ἡ ἐπιτυχία, μεθ' ἧς αὕτη ἐτέφθη, διότι ἡ έντομὴ δέν εἶχεν εἰσέτι άρχίσει μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ Νοεμβρίου ἐβδομάδος τοῦ 1881. Τὸ ἔργον εἶναι ἄλλως τε λίαν ἐπίπονον, ἔνεκα τῆς ἁλλείψεως ἀέρος και φωτός, και τῆς ἐν τῷ ἔσωτερικῷ τῆς Πυραμίδος καταθλιπτικῆς

θερμότητος. Οἱ ἐγγάτιοι ἄδυνατοῦσι νά παρμείνωσιν ἐν αὐτῇ διαρκῶς πλέον τῆς ὥρας χωρὶς νά λιποθυμήσωσι και μετακομισθῶσιν ἐξω ὅπως ἀναλάβωσι τὰς αἰσθήσεις των.

Ἐλπίζεται ότι ἱερογλυφικαὶ ἐπιγραφαὶ μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας εὐρεθήσονται ἐν τῷ ἐπιτυμβίῳ θαλάμῳ, μολοντί άναμφιβόλως πάντα τὰ φορητὰ κειμήλια ἐσυλήθησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἄνοιγμα τῆς Πυραμίδος.

Ἡ ἐποχὴ τοῦ Σενεφεροῦ τούτου ὑπολογίζεται παρὰ μὲν τοῦ Μαριέτ Πασᾶ περὶ τὰ 4235, παρὰ δὲ τοῦ Βρουῆς περὶ τὰ 3766 π. Χ.

G. M. K.

Ο ΝΥΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΔΡΗ ΠΑΣΑΣ.

Όλίγοι ἴσως τῶν ἡμετέρων άναγνωστῶν, γινώσκουσι τὰς κοσμοῦσας τὸν νῦν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀρετὰς, τὴν διανοητικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, και τα σπάνια αὐτοῦ προτερήματα, δι' ὧν διακρίνεται μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν του. Ὅθεν οὐχί ἄσκοπον ἐνομίσασμεν νά δημοσιεύσωμεν σήμερον σημειώσεις τινὰς ἀφορώσας εἰς τὸν βίον τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνδρός.

Γεννηθεὶς ἐν Κάιρῳ τῷ 1248 τῆς Ἑβραίας, ἦτοι τῷ 1831 καθ' ἡμᾶς, ὁ Καδρῆ Πασᾶς ἤρξατο τῶν πρώτων αὐτοῦ σπουδῶν ἐν τῇ σχολῇ τῆς Μήνιας, ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ, ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας τοῦ Μεχμέτ Ἀλη.

Ἐκ Μήνιας μετέβη πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του εἰς Κάιρον, ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Ριφαᾶτ Βέη, διευθυνομένη κατὰ τὴν ἐ-

ποχήν ἐκείνην ὑπὸ τοῦ ἴδρου τοῦ αὐτῆς. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἐπεραιώσε τὰς σπουδὰς του καταστάς εἰς τῶν καλλίστων μαθητῶν ἐν τῇ ἐκμαθήσει τῆς τουρκικῆς, ἀραβικῆς, ἰταλικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσης.

Φύσει φιλομαθῆς καὶ φιλόπονος, συνησθάνθη ἐνωρὶς ἀκαταμάχητον κλίσειν εἰς τὴν μελέτην τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἐπιδοθεὶς δὲ ἀνευδότης εἰς τὴν σπουδὴν ταύτης κατέστη ὁ κάλλιστος μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν του νομολόγος, καὶ προσήνεγκεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ τὰς μᾶλλον ὠφελίμους καὶ σπουδαίας ὑπηρεσίας.

Συχνάκις, ἐν ὥρᾳ σχολῆς, θεᾶτο περιπατῶν, τὸ βιβλίον ἀνά χειρὰς κρατῶν καὶ λαμβάνων σημειώσεις ἐπὶ σημειώσεων, καὶ εὐρίσκων οὕτω ἡδυστάτην ἐν τῇ μελέτῃ τέρψιν.

Περαιώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ διετίθετο νὰ καταλίπη τὴν σχολὴν, ἀλλ' ὁ Ριφαὰτ Βέης, ὅστις ἔγνω νὰ ἐκτιμῆσῃ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ εὐφροσάτου τῶν μαθητῶν του, διετήρησεν αὐτὸν πλησίον του, καὶ τῷ ἀνέθεσε τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἣν ἐγνώριζεν ὅπως καὶ τὴν μητρικὴν του.

Μετ' οὗ πολὺ διωρίσθη καθηγητῆς τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ· διὰ τῆς ἰκανότητος δὲ ἦν ἐπεδείξατο προσεῖλκεσε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις τῷ ἀνέθεσε τὴν εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ Γαλλικὴν γλώσσαν μετάφρασιν τοῦ Ὄθωμανικοῦ κώδικος, ἐργασίαν, ἣτις ἐτίμησε τὸν μεταφραστὴν καὶ ἐπεσπάσατο ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ εἰλικρινέστατα συγχαρητήρια. Μεταθὰς κατόπιν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Μωχάμετ Σερίφ Πασᾶ δι' ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, διεκρίθη ἐπὶ ἀρχῆς συνέσει, καὶ ἐπανακάμφας εἰς Αἴγυπτον παρελήφθη ὡς ἰδιαιτέρος καθηγητῆς τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκηπος Ἰβραήμ Πασᾶ, εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ Γαλλικὴν γλώσσαν. Ἡ Α. Υ. ὁ πρῶτον Χεδίβης ἀναγνωρίζων τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὴν ἰκανότητά του Καδρῆ, διώρισεν αὐτὸν καθηγητὴν τῶν πριγκήπων τέκνων

του· τῆς Α. Υ. τοῦ νῦν Χεδίβου Τσουφίκ, τοῦ Χουσεὶν καὶ Χασάν. Συνώδευσε τοὺς πρίγκηπας καὶ παρέμεινε μετ' αὐτῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. Ἐπανακάμφας εἰς Αἴγυπτον ἐδίδασκεν ἐπὶ δεκατετραετίαν ὄλην τοὺς πρίγκηπας, οἵτινες διετήρησαν πρὸς τὸν διδάσκαλὸν των οὐκ ἐκλεῖπον στοργὴν.

Καταβλήθη εἰς τῶν κόπων καὶ ἀσθενήσας ἠναγκάσθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον εἰς Βιέννην, μόλις δ' ἤσθάνθη τὴν ὑγίαν του βελτιουμένην ἐπανῆλθεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔλαβε τὴν θέσιν ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν. Μετ' οὗ πολὺ διωρίσθη ἀρχιδιερχεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ παρέμεινε εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τοῦ 1875, ἐποχὴν καθ' ἣν προσεκλήθη νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν Ἐφέτου ἐν τῷ Ἐρσειῶ Ἀλεξάνδρειας.

Ὁ Καδρῆ Πασᾶς συνέταξεν ἀραβιστὶ τὸν ἀστυκὸν κώδικα, ὃν συγχρόνως μετέφρασεν εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἰταλικὴν γλώτταν.

Συνέγραψε κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του, διάφορα ἠθικὰ καὶ διδακτικὰ συγγράμματα, καὶ παρέσχεν αὐτὸς μόνος τὴν σπουδαιότεραν ὠφέλειαν εἰς τὴν νεολαίαν, ἣτις κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς αὐτὸν ὀφείλει τὴν γνῶσιν τῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς γλώσσης.

Ἐκτὸς τῶν πολλῶν αὐτοῦ νομικῶν ἔργων, συνέταξε καὶ τὴν Ἀραβο-γαλλο-τουρκικὴν Ὀλλενδόρφειον μέθοδον, γαλλικὴν καὶ ἀραβικὴν ἐγκυκλοπαιδείαν, σύγγραμμα τέλειον περὶ βοτανικῆς, γαλλικᾶς καὶ ἀραβικᾶς γραμματικᾶς, γεωγραφίαν τῆς Αἰγύπτου εἰς γαλλικὴν καὶ ἀραβικὴν γλώσσαν, λεξικὸν γαλλο-ἀραβικὸν καὶ ἰταλο-αραβικὸν, ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ διαλάμπει μία καὶ μόνη εὐγενὴς ἐπιθυμία, τοῦ νὰ διεγείρῃ ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἀναγνωστῶν του τὴν πρὸ τὸ καλὸν καὶ τὴν πατρίδα ἀγάπην.

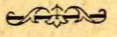
Προσκληθεὶς πρὸ τινος ὁ Σερίφ Πασᾶς νὰ σχηματίσῃ νέον Ὑπουργεῖον ἐξελέξατο ἀμέ-

σως τὸν Καδρῆ Πασᾶν ὡς ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἡ ἐκλογή αὕτη ἔτυχε τῆς ἐπιδοκίμασίας πάντων. Δικαστῆς ἀκέραιος, ἀνὴρ εὐνομαθῆς, καὶ νομολόγος διακεκριμένος ὁ Καδρῆ Πασᾶς, παρέχει πάσας τὰς ἐγγυήσεις ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἐπιτελέσῃ πᾶν ὅ, τι αἱ ἀνάγκαι τῆς χώρας ἐπιβάλλουσιν.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Β'.

Τὰ ἐξ αὐτῆς εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο σύστημα ἔλαβε μέγιστην διάδοσιν ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ δύο καὶ ἐπέκεινα αἰῶνων, ἐν ὅλαις ταῖς κοινωνικαῖς τάξεσιν.

Ὁ Βασίλευς Γεώργιος Δ' κατ' ἐξοχὴν σπάταλος, ἠσφαλίσατο τὴν ζωὴν του διὰ δώδεκα ἑκατομμύρια φράγκων, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἀναξιοχρεῶς. Χάρις τῇ συμμετοχῇ αὐτοῦ εἰς τὰ κέρδη τῶν ἐταιριῶν, κατῳρῶσε νὰ καταλίπη ταῖς δανεισταῖς αὐτοῦ ὑπὲρ τὰ δέκα καὶ ἕξ ἑκατομμύρια φράγκων. Ὁ Μαρκήσιος Χάστιγξ πῦξησε κατὰ τρία ἑκατομμύρια τὴν πατρικὴν τῆς οἰκογενείας του κληρονομίαν, ἀσφαλισάμενος τὴν ζωὴν του.

Τῷ 1863, εὐγενὴς τις Ἀγγλος, ὁ δούξ τοῦ Ἀμιλτων, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του, πεπροικισμένος δι' ἐντελοῦς ὑγείας, καὶ τῷ ἑποίῳ οἱ πάντες προησφάλιζον μακρὰν ὑπαρξιν, ἀπέθνησκεν αἰφνιδίως ἐν Παρισίοις δέκα καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν συνομολόγησιν ἀπραλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς του ἐκ δύο ἑκατομμυρίων καὶ πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίης, ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας, ὑπέγραψε κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν γάμων του, συμβόλαιον ἀσφαλείας ὑπὲρ τῆς συζύγου του, τὸ μὲν παρακινούμενος ἐκ προνοητικότητος ἀ-

ξιεπικίνου, τὸ δὲ συμμορφούμενος τῷ γενικῶς παραδεδεγμένῳ ἐθίμῳ. Εἶναι σπάνιον πρᾶγματι τὸ νὰ μὴ δώσῃ ἀμέσως ὁ νεόνυμφος εἰς τὴν νέαν, ἣτις ἐμπιστεύεται αὐτῷ τὴν μέλλουσαν ὑπαρξίν της, τὴν ἐκ προκαταβολῆς ἐνδειξίν ταύτην τῆς στοργῆς καὶ τῆς μερίμνης. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, εἶναι ἐτισπανιώτερον τὸ νὰ μὴ ἐπιβάλλωσιν, αὐτοὶ οἱ γονεῖς τῆς νέας, τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τῷ μελλονύμφῳ.

Ὁ ψυχρὸς καὶ θετικὸς Γερμανὸς καὶ ὁ θερμὸς Ἰταλὸς, οἱ σκεπτόμενοι διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ οἱ σκεπτόμενοι διὰ τῆς καρδίας, εὐρίσκουσιν ἐπίσης συμφέρουσαν τὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφάλειαν.

Ἐπάρχει, πρὸ πολλοῦ, ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Βελγίῳ, Ὀλλανδίᾳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ μέγας ἀριθμὸς ἀκμαζουσῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἰδέα τοῦ ἀσφαλιζέσθαι τὴν ζωὴν ἐθριάμβευσεν, ὅπως θριαμβεύει πᾶσα ἐρθρὴ ἰδέα, τοῦτέστι βραδέως.

Αἱ ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἔλαβον μεγάλην πρόοδον. Τῷ 1860 μόλις ἀπελάμβανον εἰκοσιν ἑκατομμύρια φράγκων κατ' ἔτος, ὑπερέβησαν δὲ τὰ 200 ἑκατομμύρια κατὰ τῷ 1874.

Ὁ μεγάλος τὴν καρδίαν Λουδοβίκος Περρὲ, διευθυντῆς τῆς ἐφημερίδος « Siècle » ἀπέθνησκεν αἰφνιδίως τῷ 1849, τὸ τριακωστὸν τέταρτον τῆς ἡλικίας του ἔτος ἄγων, κληροδοτῶν τῇ οἰκογενείᾳ του Ἀσφάλειαν ἑκατὸν χιλιάδων φράγκων.

Πλεῖστα ὅσα παραδείγματα ἀνδρῶν ἐπιφανῶν ἐν Εὐρώπῃ ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα, περιοριζόμεθα ὅμως σήμερον νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ κ. Μ. Δ' Ε. . . διακεκριμένος οικονομολόγος τῆς Γαλλίας, καὶ κεκτημένος σπουδαιοτάτην περιουσίαν, ἐξησφάλισε τὴν ζωὴν του διὰ πολλὰ ἑκατομμύρια φράγκων.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ.

Γενική υπάρχει ιδέα, ότι τα παιγνιόχαρτα εφευρέθησαν πρὸς διασκέδασιν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου τοῦ Στ'. προσβληθέντος ὑπὸ φρονηφίας τῷ 1392.

Πολλοὶ ὁμῶς τῶν σπουδαίων διατείνονται ὅτι τὰ παιγνιόχαρτα εἰσῆχθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς Βενετίαν, μετὰ τὴν ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β'. ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐκ τῆς Βενετίας εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, δὲν πρέπει νὰ υποθέσωμεν ὅτι τὰ πρῶτα παιγνιόχαρτα ἦσαν ὅμοια μὲ τὰ σημερινά. Σχεδιογραφημένα διὰ τῆς χειρὸς, εἶχον μήκας ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ δακτύλων, καὶ παρίστων τὰς Μούσας, τὰς Ἀρετὰς, τοὺς Πλανήτας, κτλ. ἦσαν δὲ συνήθως πεντήκοντα, καὶ διηροῦντο εἰς πέντε τάξεις ἢ χρώματκ. Ἀκολούθως δ' ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Ζ'. (1425 - 50.) τὰ παιγνιόχαρτα ἔλαβον τὸ σχῆμα, ὅπερ διατηροῦσι μέχρι τῆς σήμερον. Τὰ πρῶτα παιγνιόχαρτα ἀναφέρεται ὅτι ἐχαράχθησαν ἐπὶ ξύλου τῷ 1400, καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀφορμή, ἡ δοῦσα νόξιν εἰς τὴν εφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας.

Συνετέθησαν δὲ κατὰ τὴν φαντασίαν τοῦ τρομερωτέρου τῶν παιγνιδίων, τοῦ πολέμου· διὸ ἡ μὲν καρδία (κοινῶς κοῦπα) σημαίνει τὴν ἀνδρίαν, ἡ λόγχη (πίκα) καὶ τὸ βέλος (καρρὸ) τὰ θανατηφόρα ὄπλα, τὸ δὲ τρίφυλλον (σπαθί) τὴν στρατιωτικὴν προμήθειαν καὶ τὴν βοσκὴν τῶν ἵππων. Οἱ ἄσσοι, τὸ χρηματικόν, ὅπερ ἀποτελεῖ τοῦ πολέμου τὰ νεύρα, ἔκ τινος Ρωμαϊκοῦ νομίσματος, τοῦ

ἄσφαριου, λαβόντες τὸ ὄνομα. Τρεῖς ἐκ τῶν βασιλέων εἰσὶν, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Καρολομάγνος, ὁ δὲ τέταρτος ὁ Δαβιδ εἶναι τὸ ἔμβλημα Καρόλου τοῦ Ζ', ὅστις ἐδιώκετο ἐπίσης ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὡς ὁ Δαβιδ ὑπὸ τοῦ Σαούλ. Ἡ κυρία τοῦ Τριφύλλου ὑπαινίττεται τὴν Μαρίαν ἐξ Ἀνδεγαυίας, σύζυγον τοῦ Καρόλου ἐβδόμου, αἱ δὲ ἄλλαι κυρίκι, δύο ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς τότε Γαλλικῆς Αὐλῆς, καὶ ἡ τῆς καρδίας, Ἰσαβέλλαν τὴν ἐκ Βαυαρίας. Ἐκ δὲ τῶν τεσσάρων φαντῶν (valeurs), οἱ μὲν δύο, Ὁγιέρως καὶ Λανσελώτος, ἦσαν ἀνδρεῖοι Ἰππῶται τῆς ἐποχῆς τοῦ Καρολομάγνου, οἱ δὲ ἕτεροι δύο Ἐκτωρ καὶ Λαχίρος, ἐγένοντο στρατηγοὶ διάσημοι τοῦ Καρόλου Ζ'.

Μετὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν τὰ χαρτοπαίγνια ἐθεωρήθησαν ὡς μέσα διασκέδασις, καὶ τὰς τέως χονδροειδεστάτας ζωγραφίας, δι' ὧν παριστάνοντο τὰ πρόσωπα τῶν βασιλέων καὶ Κυριῶν, διεδέχθησαν τελειότεραι, τὸ ὅλον δὲ τῶν παιγνιοχαρτῶν καθωραίσθη καὶ συνετέθη ἐπὶ τὸ λεπτότερον καὶ ἁρμονικώτερον πρὸ ὀλίγων μάλις ἐτῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Καὶ τῆς λιθογραφίας ἡ εὔρεσις, ὡς πλείστον ἄλλων πραγμάτων, χρεωστεῖται εἰς τὴν τύχην.

Ἐξῆ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐν Γερμανίᾳ μουσικός τις μικρᾶς ἀξίας καὶ πτωχὸς, ἀνομαζόμενος Ἀλοάζιος Σενεφέλδερ. Οὗτος, συνθέσας ἡμέραν τινὰ ἀσματίον τι τονισμένον, ἠθέλησε νὰ τὸ χαράξῃ κατὰ τὴν ἐν χρήσει τότε μεθόδον· ἀλλ' ὁ τεχνίτης, πρὸς ὃν ἀπηυθύνθη, προκατειλημμένος ὑπὸ τῆς φήμης τοῦ πτωχοῦ καὶ ἀσημάντου μουσικοῦ, καὶ ἰδίως ἀποθαρρυνόμενος ὑπὸ τοῦ λίαν μετρίου ἐξωτερικοῦ του, ἠρνήθη ν' ἀναδεχθῆ τὸ ἔργον, φοβούμενος μήπως δὲν πληρωθῆ. Ὁ Σενεφέλδερ, ὅστις ἀπέδιδε μεγάλην τιμὴν καὶ ἀξίαν εἰς τὸ πόνημά του, ὡς ὅλοι οἱ

συγγραφεῖς, καὶ ἐθεώρει βεβαίαν τὴν ἐκ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐπιτυχίαν, ἀπεφάσισε νὰ τὸ ἐκδώσῃ μόνος του. Πλὴν πῶς νὰ πράξῃ, ἀφοῦ ἦτο ἄπορος; ἡμέραν καὶ νύκτα κατεγίνετο εἰς τὸ σκέπτεσθαι, πλὴν πάντοτε εὕρισκετο περιπεπλεγμένος. Ἡμέραν τινὰ περιερχόμενος τὰς ὁδοὺς τοῦ Μονάχου, παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς Μητροπόλεως ἐπιτύμβιον τι, κεχαραγμένον ἐν εἶδει ἀναγλύφου ἐπὶ πέτρας διὰ τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος· ἐπανελθὼν δὲ ἀμέσως οἴκαδε ἐπεδόθη εἰς τὸ ἔργον. Μετὰ πολλὰς δοκιμὰς καὶ ἀποείρας, παρετήρησεν ὅτι τὸ τυπογραφικὸν μέλαν προσκολλᾶτο ἐξίσου εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς πέτρας, ἰδίως ὅταν αὐτὴ ἐχρίετο πρότερον ὑπὸ πάχους τινός, καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ πέτρα μετρίως θραχεῖσα ἐγίνετο ἀνεπίδεκτος τοῦ μέλανος, ὑποβαλλομένη εἰς ἐλαφράν τι ἄξι. Αἱ παρατηρήσεις αὗται τὸν ἐπεισαν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, χωρὶς νὰ προστρέξῃ εἰς τὸ ἀνάγλυφον, καὶ οὕτως εφευρέθη ἡ λιθογραφία.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη γενομένη ἀκριβῶς κατὰ τὸ 1793, διεδόθη αὐθόρῃ ἐκ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, ὅπου, βελτιουμένη ἡμέρα τῆ ἡμέρα, ἐφθασεν εἰς βαθμὴν τελειοποιήσεως, ὅστις πολλὰκις κινεῖ τὸν θαυμασμόν ἡμῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΦΑΡΩΝ.

Ἡ τῶν φάρων ἀρχὴ ἀνατρέχει εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν, καὶ ἡ ἰδέα αὐτῶν ἐγεννήθη πιθανῶς ἐκ τῶν πυρῶν, ἅτινα ἐν καιρῶν νυκτὸς ἦναπτον εἰς τὰ παράλια ὑψώματα πρὸς ὀδηγίαν τῶν πλεόντων, ὡς εἰς τὸν Αἰσχύλον βλέπομεν τὰς ἀναγγελλούσας τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἀγαμέμνονος φρυκτωρίας. Τὸ πρῶτον τιαυτῆς φύσεως μνημεῖον, περὶ οὗ ἀναφέρει ἡ ἱστορία, εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦ Σιγείου ἀκρωτηρίου ἐν Τρωάδι· μετὰ τοῦτο, ἅπαντες σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος οἱ λιμένες ἐφωδιάσθησαν μὲ τοιοῦτους φάρους.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Πτολεμαίων ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας φάρος συγκατηρημεῖτο μεταξὺ τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου· ἀνηγέρθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου κατὰ τὴν Γ'. πρ. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Ἀκολούθως ὁ κολοσσὸς τῆς Ρόδου καὶ ὁ φάρος τῆς Μεσσηνίας ἐξηκολούθουν προσφέροντες ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ὠφέλιμον ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ναυτιλλομένους· ὁ δὲ μηχανισμὸς τῶν ταιούτων φάρων ἦτα ἀπλούστατος.

Ἐν ἔτει δὲ 1644 ἐσώζετο ἀκόμη εἰς Βολωνίαν ὁ φάρος, ὃν οἱ Ρωμαῖοι εἶχον ἀνεγείρει ἵνα φωτίζηται ἡ διάβασις τῶν Γάλλων ἐν Βρεττανίᾳ. Κατὰ τὸν μεσαιῶνα πολλοὶ μοναχοὶ ἢ ἀναχωρηταί, θέλοντες νὰ προσφέρωσι βοηθήματα εἰς τοὺς παραδιδομένους εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων, ἔστηνον ἐπὶ τῆς ἐσχατίας τῶν ἀκρωτηρίων εἰδός τι σιδηρᾶς ἐπλεγγίδος, ἣν πληροῦντες φρυγάνων ἦναπτον. Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ ἀνεμὸς πολλάκις καὶ ἡ ὄρμη τῆς τρικυμίας ἐσθυνον τοὺς προχείρους τούτους φανῶς ἢ μάλλον πυρσοὺς, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἠναγκάσθησαν νὰ κατασκευάσωσιν εἰδός τι πυργίσκων, ὅπου τακτικώτατα ἦναπτον καθ' ἑσπέραν τὸν ἐν αὐτοῖς φανὸν, τοῦ ὁποῖου τὸ φῶς, καίτοι φειδωλὸν, παρεῖχε σημαντικὴν βοήθειαν εἰς τὰ τέκνα τῶν θαλασσῶν.

Οἱ Ἰππῶται τῆς Μελίτης ὠδήγουν τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ εὕρισκομένους συντρόφους των διὰ πυροτεχνημάτων, χρησιμευόντων συγχρόνως εἰς αὐτοὺς καὶ ὡς σύνθημα, ὅπως ἀποφεύγωσι τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πειρατῶν τῆς Βαρβαρίας. Ἀκολούθως δὲ διωργανώθη καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν τὸ σύστημα τῶν φάρων, τελειοποιηθὲν ἀρκούντως κατὰ τὰς ἡμέρας μας.

ΓΕΛΩΤΕΣ.

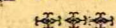
Ἀποθνήσκων τις, προσεκάλεσε περὶ ἐκὺτὸν τοὺς συγγενεῖς του καὶ ἤρξατο διαθέτειν

αὐτοῖς τὴν περιουσίαν του· εἰς τὸν μὲν ἐκληροδοῦται δέκα χιλιάδας φράγκων, εἰς τὸν δὲ πεντήκοντα καὶ καθεξῆς. Ἄφου δὲ οὕτως ἔδωκεν εἰς ἕκαστον ποσὸν τι, προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, σκεπτόμενος καὶ σιωπῶν.—Ἄλλὰ τὸν ἠρώτητέ τις τῶν κληρονόμων, πόθεν θέλομεν λάβει τὰ χρήματα ταῦτα;—Αὐτὸ τοῦτο συλλογίζομαι καὶ ἐγὼ τώρα, ἀπεκρίθη ὁ ἑτοιμοθάνατος.

Ἐλεγον πρὸς νεάνιδα εὐειδῆ: Θὰ κάμῃς καλὰ νὰ ὑπανδρευθῆς, νὰ μὴ ὑπανδρευθῆς ὅμως θὰ κάμῃς καλλίτερα.—Πρῶτα ἂς κάμωμεν καλὰ, ἀπήντησεν ἐκείνη, καὶ ἔπειτα βλέπομεν διὰ καλλίτερα.

Ἐκαυχᾶτό τις ἐπὶ τῆ ἀνδρίᾳ του· ὅτε ὅμως ἐδόθη περίστασις νὰ ἐπιδείξῃ αὐτὴν, τὸν εἶδον φεύγοντα· «Καὶ ποῦ εἶναι ἡ ἀνδρία σου;» τὸν ἠρώτησέ τις.—«Εἰς τοὺς πόδας μου!» ἀπεκρίθη.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

« Ἀνέκδοτον »

- Ἄ βασιλεὺς βασιλεύει.
- Ἄ Πάππς ἄρχει καὶ αὐτοῦ.
- Ἄ Στρατιώτης πολεμεῖ καὶ διὰ τοὺς δύο.
- Ἄ πολίτης τρέφει καὶ τοὺς τρεῖς.
- Ἄ Δικηγόρος μπερδεύει καὶ τοὺς τέσσαρας.
- Ἄ Φαρμακοπ. φαρμακεύει καὶ τοὺς πέντε.
- Ἄ Ἴατρος; ξεμπερδεύει καὶ τοὺς ἕξι.
- Ἄ Νεκροθάπτης θάπτει καὶ τοὺς ἑπτὰ.
- Ἄ Παπᾶς συγχωρεῖ καὶ τοὺς ὀκτώ.
- Ἄ Διάβολος πέρνει καὶ τοὺς ἐννέα.

ΛΥΣΕΙΣ

τοῦ Α'. αἰνίγματος
Ἄσβεστος.

τοῦ Β'. αἰνίγματος
Χρόνος.

τοῦ Α'. προβλήματος

Τὸ πρῶτον βαλάντιον περιεῖχε γρόσια 80, τὸ δὲ δεύτερον 112.

τοῦ Α'. Λογογράφου

Ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φηγῆ τὸν ἄρτον σου.

ΛΥΤΑΙ.

Ἡ ἐνταῦθα δεσποινίς Ἄ. Γ. Σταυρίδη· ὁ κ. Φρ. Σόφιος καὶ κ. Σ. Λαγουδάκης. Ὁ ἐν Γολόσσαν κ. Κ. Κενελαρίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Εἰς πηνήγρεις καὶ ἑορτὴς πιστός σου φίλος εἶμαι
καὶ σύμβουλος σου ἀφειδῆς ἐνώπιόν σου κείμαι.
Ἄπατεῶνες οἱ λοιποὶ, ἐγὼ μόνον δὲν κρύπτω
Κανένα σου ἐλάττωμα τὰ πάντ' ἀνακλύπτω.
Μὴ μὲ καλέσης κόλακα, ἐγὼ δὲν κολακεύω
Ἐὼν τὰς καλὰς πράξεις σου μιμούμαι καὶ ζηλεύω.
Ἄν ὅμως παίζωνται, καὶ ἐγὼ σὲ παίζω, εἰς τί πταίω;
Ἄν μὲ γελᾷς σὲ γελῶ, καὶ ἂν κλαύσῃς καὶ ἐγὼ κλαίω.
Ὁδδὸλος σοὶ χαρίζομαι, ὁδδὲ κεραίαν μίαν
Ἄνανταπόδοτον εἰς τὴν σὴν παραχωρῶ μωρίαν.
Μὴ χαλεπαίνῃς καὶ αὐτὸ τὸ «Γνωθὶ σαυτόν» μόνον
Μέταν ἐμοῦ διδάσκεται χωρὶς κανένα πόνον.

ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΣ Β'

Πρῶσσοι κυνὶ γ' οὔτις πονεῖ. Ρίς ἀπίστη νήσω κρατεῖς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'

Τίς ὁ ἑξαψήφιος ἀριθμὸς, ὅστις τριπλασιάζεται, ἐὰν τὸ πρῶτον ψηφίον του γραφῆ ἔσχατον;

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΟΗΜΕΡΙΑΝ.

Θέλετε νὰ εὐδαιωθῆτε περὶ τοῦ δηλητηριώδους ἢ μὴ τῶν διὰ φηγητὸν προωρισμένων μυκήτων (μανιταριῶν); Βράσετε αὐτοὺς πρῶτον μετὰ λευκῶν κρομμύων· ἂν τὰ κρόμμυα ἀποκτήσῃσι πρασινωπὴν τινα βεφὴν, οἱ μύκητες εἰσὶ δηλητηριώδεις.

Τὸ «Νέον Σεράπειον» ἀναγγέλλει τὴν ἐκδόσιν παντὸς βιβλίου, ἢ περιοδικοῦ οὐτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ αὐτῷ. Ἀνταλλάσσεται δὲ μετὰ πάσης ἐφημερίδος.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΤΟΥ «ΣΕΡΑΠΕΙΟΥ».

- Ἐν Ζαχαρίᾳ Μ. Δ. Λύδδης.
- » Μήντε ἐλ Γκάμχ Α. Λύδδης καὶ Σα.
- » Σιμπὴν ἐλ Ἀράτερ Κ. Βερεκέτης.
- » Σαμανοῦτ Α. Ἐμμανουήλ.
- » Ζίφτα Ἀδελφοὶ Ἀσημακόπουλοι.
- » Μαρσούβα Κ. Χριστοδούλου.
- » Βίρκετ ἐλ Σάβ καὶ Γκλαφαρία Ι. Βελισσαρίδης.
- » Κ)πό.λεϊ Σταματιάδης Ἴατρος.
- » Λιβεροπόλ Γ. Μυλωνᾶς.
- » Μασσαλία Ἀντ. Ν. Καμπάνης.
- » Πόρτ Σαῦδ Μ. Ψάλτης.
- » Τάντα Μ. Ψόχας.
- » Κάφρ Ζαγιὰδ Χαρατσιδης.
- » Κατρω κ. Γιαννακόπουλος.
- » Βέγγα κ. Ριζόπουλος.
- » Γοδάβη Π. Κηπουρός.
- » Σιμπὴν ἐλ Κόμ Σ. Γρηγοριάδης.
- » Μίνια (*Ἄνω Αἰγύπτου) Ι. Ἀλφιέρης.
- » Σμόρρη Ι. Τσακίρογλους.
- » Ἀθήναις Ἡλ. Δ. Ζέγγελης.
- » Ὀδησῶ Κ. Συννεριᾶς.
- » Μελετουπό.λεϊ Θ. Βερεκέτης.

Γ. ΚΑΡΑΒΑΤΕΑ

Ἑλληνικόν Γυψοποιεῖον.

« Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ »

Κατὰ τὴν ἄνω Μεσάλλαν παρὰ τὰ οἰκόπεδα τοῦ Κόντοβι καὶ τὸν ἀτμόμυλον τοῦ Ἀβδουλ Φετῆ, συνέστη ὑπο τοῦ ἐκ Σαῦρης κ. Γ. Καραβατέα, Γυψοποιεῖον ἕως πωλεῖται γύψος.

Ἡ ποιότης τοῦ ἐν λόγῳ γύψου εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν ἐνταῦθα κατασκευαζομένου. Ἐκτὸν μόνον κιλόγραμμα τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Καραβατέα κατασκευαζομένου γύψου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς διακόσια κιλ. γαλλικοῦ.

Ὁ ἐργοστασιάρχης ἐγγυᾶται περὶ τῆς διπλασίας δυνάμεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζομένου γύψου. Βγένετο ἤδη χρήσις αὐτοῦ εἰς τὸ οἰκοδομοῦμενον Ἑλ. νοσοκομεῖον καὶ ἀπεδείχθησαν αἱ ἔξοχοι αὐτοῦ ιδιότητες. Παρέχεται πᾶσα δυνατὴ εὐκολία τοῖς τεχνήταις, εἰσὶ δὲ δεκτὰ αἰκιδήματα παραγγελλεῖται.

Τιμαὶ συγκαταβατικώταται. —

Κατάστημα ἐνδυμάτων

S. STEIN

Κατάστημα ἐνδυμάτων δι' ἄνδρας καὶ παιδιὰ. —

Οἱ βουλόμενοι νὰ τιμῶσιν τὸ ἐν λόγῳ μέγα κατάστημα εὐρήσουσι ποικιλίαν ἐνδυμάτων, κομψότητος ἰδιαζούσης, τοῦ τελευταίου στυμοῦ, καὶ ποιότητος ἀρίστης.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ποιότης τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ συγκαταβατικὴ αὐτῶν τιμὴ, ὥστε οὐδεὶς τῶν προσερχομένων ἀπέρχεται χωρὶς ν' ἀγοράσῃ τι.

S. STEIN

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Πλατεία Μοχάμετ Ἀλη.

Ἐν Καίρω ὁδὸς Μούσκι

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

δι' ἄνδρας καὶ παιδιὰ.

A. MAYER et Co.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,
Πλατεία Μοχάμετ Ἀλη
παρὰ τῆ Ὀυέλλα Νουοα καὶ
ἐν Καίρω ὁδὸς Μούσκι.

Ἐν τῷ ἀξιοσυστάτῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκουσιν οἱ ἀξιότιμοι ἀγορασταὶ ἐνδυμασίας ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς μετριοτάτας, πῆλους δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ, ὑποδήματα, ἀσπρόρουχα λινὰ καὶ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα εἶδη διὰ ταξείδια.

LA CENTRALE

Ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία
κατὰ τοῦ πυρός.

Κεφάλαιον 5,000,000 φράγκων,
Παρίσιος ὁδὸς Richelieu ἀριθμ. 108.
Γρενίκος κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράκτωρ,
Ἰωάννης Κ. Σεβαστόπουλος.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ὁδὸς Σερίφ Πασᾶ

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

A. ΑΝΔΡΕΑ καὶ Στ.

Οἱ κκ. Α. Ἀνδρέου καὶ Σ. ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ γνωστῆς τῶν ἀποθήκης κατὰ τὴν ὁδὸν Μυχυμουδίου, συνέστησαν καὶ ἕτερον ἀξιοσυστάτον ὑελοπωλεῖον ἐν τῇ πλατεῖᾳ Μοχάμετ Ἀλη καὶ κάτωθι ἀκριβῶς τοῦ Ξενοδοχείου «Εὐρώπη»

Ἐν αὐτῷ οἱ ἀγορασταὶ εὐρίσκουσι πολυτελέστατα ὑάλινα σκευῆ, πῆσης ποιότητος καὶ διαφόρων τιμῶν, σχετικῶς συγκαταβατικῶν, ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασιῶν.

Τὸ ρηθὲν κατάστημα ἐνοικιάζει πάντα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς στυπύσια χοροὺς κτλ.

NEON

ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΚΑΙ

Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 40.

Τὸ δὲ ζητούμενον ἄνωτὸν
ἐκφεύγει δὲ τ' ἀμελούμενον (Σοφ. Ο. Τ. 110)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀποδημητοῦ ἀναμνήσεις (συνέχεια) —
F. du Boisgobey. Τὸ ἄρμα τοῦ
Διαβόλου (συνέχεια). — Ἀσφάλεια ἐπὶ
τῆς ζωῆς. — Ἱστορικὴ σκιαγραφία τῆς
ἀνακαλύψεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵ-
ματος. — Τηλεγραφικὴ συγχωινῶνα ἐν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

πελάγει. — Γέλωτες. — Λύσεις αἰνιγ-
μάτων, καὶ λογογράφου. — Λύται. —
Αἰνίγματα. — Πρόβλημα. — Μία συμ-
βουλή κατὰ δεκαπενθημερίαν. — Εἰδο-
ποιήσεις.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

Ἔμποσις ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ν. ΣΑΛΤΗ.

1882.

Η ΕΝΩΣΙΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΖΩΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Κατάστημα ἐν Παρισίοις 15 rue de la Banque.

ΣΥΣΤΗΘΕΙΣΑ ΤΩ 1829.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΚΑΤΟΜ. ΦΡΑΓΚΑ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Οί κ. κ. D'EICHTHAL, ἀρχαῖος βουλευτής, ἀρχαῖος διευθυντής τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας, πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας τοῦ μεσημβρινοῦ σιδηροδρόμου.

Ch. MALLEI, ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Mallet frères, τραπεζίτων, πρόεδρος τοῦ σιδηροδρόμου Λυών.

Th. HENTSCH τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Hentsch, Lutscher et Cie τραπεζίτων, πρόεδρος τῆς τραπεζῆς Comptoir d'Escompte.

Ch. HURISSEL, ἀρχαῖος διευθυντής de la Mélusine, νατικῆς ἀσφαλ. Ἑταιρίας.

C. JAMESON, τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Bottinguer et Cie τραπεζίτων.

HENRI MIRABAUD τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Mirabaud.

PACCARD PUERARI et Cie τραπεζίται.

GUILLAUME Velay, κτηματίας.

Adolphe Vernès τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Vernes et Cie τραπεζίτων.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

Οί κ. κ. ALBERT FAURE, διευθυντής

» » EUGÈNE LE SENNE, ὑποδιευθυντής.

» » CHARLES ROBERT, ἀρχαῖος σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας, καὶ σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ὁ λοκλήρου ζωῆς, κεφάλαιον πληρωτέον κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀσφαλιζομένου, εἰς τὴν χῆραν του, εἰς τὰ τέκνα του ἢ εἰς εἰσδηλοῦντα ὑποδεικνύμενον πρόσωπον

Μικτῆς, κεφάλαιον πληρωτέον εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐὰν ζῆ καθ' ὠρίσμενην ἡμέραν, καὶ ἀμέσως εἰς τοὺς κληρονόμους ἐὰν τελευτήσῃ πρὸ αὐτῶν.

Καθ' ὠρίσμενον χρονικὸν διάστημα, κεφάλαιον πληρωτέον καθ' ὠρίσμενην ἡμέραν τῷ ἀσφαλιζομένῳ, ἢ τοῖς κληρονόμοις του.

(Οἱ οὕτω ἀσφαλιζόμενοι δικαιῶνται νὰ λαμβάνωσι 50 οἰ ἐπὶ τῶν κερδῶν).

Ἡ ἔνωση δημοσιεύει ὀλοκλήρους τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῆς, καὶ τὰ καθέκαστα τῶν ἐπιφυλάξεων αὐτῆς.

Ἀπευθυντέον τῷ κ. Α. ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

Γενικὸν κατὰ τὴν Αἴγυπτον Πράκτορα.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁδὸς Σεσώστριος 89. Ἐν Καῖρω ὁδὸς Μούσκι.

Ἐποπρακτορεῖα καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον.